

kaptam. Igazából nincs kiforrott terv, azt látják, hogy értelmetlen szélmalomharc volna küzdeni, de őszintén remélik, hogy ez a terület is letisztul.

Többször előkerült a szabályozás, az önszabályozás kérdése. Furcsálltam, hogy oly sokak számára bizonyult rendkívül fontos kérdésnek, hogy „miért nem tesznek valamit a pornó-

oldalak ellen?” Volt, aki felvetette, hogy állami szinten vagy a Sulinet rendszerén kellene felállítani ilyen jellegű szűrőket. Egyik kedvenc volt tanárom, *Gyöző Miklós* jutott az eszembe, aki egyszer egy érdekes történetet mesélt el.

Történt, hogy egy

évfolyamnál az egyik munkatársa nagyon komoly megszorításokat hozott, igyekezett ugyanis rákényszeríteni a diákokat a tanulásra. A félév végére több diák kiképezte magát a biztonsági kérdésekből és az egész gépparkban úgy jártak keresztül-kasul, mint az árnyak. A tanulmányi átlag viszont romlott egy kicsit...

Egy röpké órára előkerült a média és az Internet kapcsolata is. Érdekes bejelentés volt, hogy az új rádiótelefonok a tervek szerint akár két megabites átvitelre is képesek lesznek, és a sávszélesség folyamatosan nő.

A rendezvényt két vita zárta. Kár, hogy ezek az előadások a legvégére kerültek. Az első vita az internetelérések, a kapcsolódási és egyéb szolgáltatások piacát feszegette, a második pedig egy „beszélgetés” keretén

belül hasonlította össze a Microsoft operációs rendszerét és a GNU/Linuxot.

A Szabad oldalt *Zelena Endre* és *Varga S. Csaba* képviselte az LME színeiben, a cégóriás pedig két rendszermérnököt és egy marketingvezetőt küldött.

Az óriási tömegek előtt zajló (mivel az utolsó előadás volt, a nagyteremben alig fért el az a maréknyi ember) beszélgetés szakmailag teljesen értékelhetetlenre sikeredett, már a felveztőből egyértelmű volt, hogy sokan még mindig nincsenek tisztában a GNU, a Linux, a szabad program és egyéb fogalmakkal. Az összehasonlítás összegzése pedig így szólt: mivel

a CEU-ba különböző nemzetiségű, a számítástechnikához kevésbé értő diákok járnak, és az egyetemnek ilyen szinten nem kérdés a pénz, egyértelmű, hogy ügyfélgépként a Windowst választották. A beszélgetés ennek ellenére érdekes volt, remélem, jövőre komolyabb helyet kap ez a téma (ha még lesz miről vitatkozni), és a beszélgetés szereplői jobban felkészülnek. Az előadásoknak sajnos csak töredékére tudtam ellátogatni, az érdeklődőknek mindenképpen javaslom a Média Hungária honlapjának meglátogatását (☞ <http://www.mediahungaria.hu>), ahol a szervezők sok anyagot közkinccsé tettek.

Szy György

Hárommilliárd forint nyomában

Előző számunkban már írtam a Microsoft és a Miniszterelnöki Hivatal között létrejött szerződésről. Ígértem, hogy utánajárunk, ténylegesen mire is fordítják az összeget, ki fizet és mennyit, valamint mi is a célja ennek a szerződésnek. Nos, egy-két dolog tisztázódott, sok minden azonban továbbra is kérdéses maradt. Először is a szerződés értelmében a kedvezményes csomagokat meg kell igényelni egy nem túl egyszerű dokumentum kitöltésével és az igénylés beadásával. Ha jól értettem, egy Microsoft-partnernek kell intéznie ezt a kérelmet, mely után kiderül a fizetendő összeg. Ezt nem a vásárló (diák vagy oktató), hanem a MeH fizeti. A vásárló ezek után juthat hozzá (egyelőre még nem tisztázott, hogy milyen úton) a termékhez. Itt jön az első számú bökkenő. Ez a termék elméletileg frissítés, tehát törvényesen csak akkor használhatjuk, ha előtte már rendelkezünk a termék egyik elődjével. Például a MeH vásárol nekünk egy Windows ME-t, de csak akkor, ha hivatalosan birtokolunk egy Windows 98-at. Ami szintén

nem tízfillér. Ha ez tényleg így zajlik, kinek jó?

Ezzel a kérdéssel igyekeztem felkeresni a MeH illetékeseit. Gondoltam egyszerű halandóként, írok egy levelet a MeH sajtóosztályára, ahonnan rövid időn belül kaptam egy választ, az illetékes nevével, telefonszámával. Az illetékes titkárnője viszont átirányított egy negyedik emberhez és így tovább... Röviden összefoglalva eleddig nem találtam senkit, aki hitelt érdemlően el tudta volna magyarázni, ki milyen szerepet játszik e szerződés kapcsán. Továbbra is csak annyit tudok mondani: ígérem, a nyomozást folytatom, ha megtudok valamit, megírom.

Szy György a Linuxvilág főszerkesztője, a Kiskapu Kiadó vezetője. Mindenki véleményét és levelét örömmel várja az alábbi levélcímen: Szy.Gyorgy@Linuxvilag.hu